

מישתאות לראי ה-16 יקומו ולתחיה בחורש הבא, אך במקום צמתיים תופיע רמותו של משה צור, בעל חווה לגידול חזירים, כשלצידו, בקריוליות יפהפיות, יצערו אשתו זיה ושתי בנותיהם, קרן וטלי. כל זאת נראה בציור-ענק של ארבעה מטרים, שעליו עבד, במשך שנה וחצי, צייר עולה מרוסיה, יצחק ספקטור, שהתמחה בציורי-ענק. אני אוהב את התקופה הזאת, ומדוע שתמונה כזאת, עם בני-משפחתי, לא תהיה תלויה על קיר המיסעדה שלי?"

מטאטא רחובות

סיפור חייו של משה צור בן ה-37 הוא סיפור מרתק. הוא יליד ז'לאביב, שנולד כשני בן שלוש חודשי, למד בבית-הספר היסודי גרץ, ישנה אחת בבית-ספר שבת, עד שנזרק מבית-הספר. בגיל 15 נשלח לארצות-

ציור זה עומד לחפוס קיר שלם במיסעדה ברמת-השרון, ובו מופיע בעל המיסעדה ומישפחתו

הדוכס לבית צור

של מכירות הבשר, ירידה של 50—40 אחוז. הוא הוריד את המחירים באיטליז בוטשר בוי, כדי לנסות למכור, תחת להפסיד.

בערב הופיע כרכו, בחולצת משי ובאחת מעשרות החליפות שלו, התפורות במיוחד למענו, וכששעון קרטייה מקשט את ידו, אירח עם אשתו האלגנטית את העשרות שהוזמנו עלי-ידי איש-עסקים ידוע מהרצליה, הרוצה בעילום שם. איש-העסקים עבר ניתוח-לב פתוח בבית-החולים איכילוב. אחרי הצלחת

איש החברה בחברת השגריר המצרי סעאד מורטדה (ממושקף). שהיה בין אנשי-החברה שסעדו באופן קבוע במיסעדה שבה עובדים היה ומשה צור מבוקר עד ערב.

מלמטה. עד היום אני לא בעל-מיקצוע בענף הבשר ולא יודע לחתוך מאה גרם נקניק. אבל ידעתי שלכסף אין ריח, זאת פרנסה, והעיקר להתפרנס ככבוד. אחרי שנה קניתי את המיסעדה הסינית בכפר שמריהו, טייסט אוף סצ'ואן. אני קם בארבע בבוקר ועובד רצוף עד אחת-עשרה בלילה. המעבר מהחיים במיאמי לארץ, היה קשה אך המעבר של העבודה עם אנשי השוק בבוקר לאירוח אנשי החברה הגבוהה בערב, היה לא פחות קשה. ואכן, קשה לזהות את משה במיכנסי הג'ינס של הבוקר, כשהוא נאלץ השבוע להילחם בירידה הדראסטית

זכרית לאחיו, שגר במיאמי ושם סיים זיכרון. אחר-כך למד הנדסת-מכונות, ישלוש וחצי שנים מינהל-עסקים באוניברסיטה. ב-1968 נכנס לעסקי-בניין, והיה עד מהרה אחד הגדולים בענף. עד שהסתבך בעיסקה שנכשלה וחזר לארץ לפני שש שנים, עם אשתו חיה, צברית יפה, ואם שתי בנותיו. מספר משה: בתחילה לא מצאתי את עצמי. בגלל קשרים של אבי, שיש לו חווה לגידול חזירים, רכשתי בשוק-הכרמל חנות למכירת בשר לכן. בהתחלה זה היה קשה והרגשתי כמו מטאטא-רחובות ממש להתחיל

הנדסת-מכונות, מינהל-עסקים, עיסקי-בניין ואחר-כך: מיסעדות-יוקרה

הניתוח הוא הומין את כל הצוות של מחלקת-הלב, 45 איש, לארוחה שערך למענם במיסעדה שנסגרה בערב זה לקהל הרחב: הם הצילו את חיי, ואני עושה את זה עם כל הלב. ובאמת, כל שולחנות המיסעדה קושטו בלכבות עשויים מירקות.

כסף זה לא בעייה!

בדיוק לפני שנה צלצל הטלפון אצל צור. על הקו היה מונרק פורר, שביקש לסגור את המיסעדה לערב, כי "לרוחלה יש יום-הולדת חמישים". משה צור הסביר שמדובר בכסף רב כי השולחנות מתמלאים פעמיים בערב. תשובתו של פורר: "כסף זו לא בעייה". לכבוד האירוע אף הוטסו אורחים מאירופה, כדי להפתיע את האשה. כשזו נכנסה למיסעדה, מופתעת לגמרי, מצאה את כל ירידיה, יושבים ליד שולחנות המקושטים בעקרבים עשויים מירקות. הארוחה עלתה לפני שנה שני מיליון לירות. במיסעדה, שהיתה מלאה, סיפר משה צור: יש ירידה של 10% בפיריון, הקהל שלי מורכב מ-20% דיפלומטים, 20% חברות מיסחריות, והשאר ישראלים. אני לא עובד על תיירים.

כשברקע תמונתו של מול סריו, הצייר-הזיפן. צור רכש את החנות למכירת בשר לבן בעזרת אביו, בעל חווה לגידול חזירים. רק אחר-כך ניכנס צור, שלמד מינהל-עסקים בארצות-הברית לעיסקי מיסעדות.

חזירים ואמנות משה צור הוא בעל איטליז. בוטשאר בוי, בשוק הכרמל, ויחד עם שתי מיסעדות מפוארות, הוא גם בעל אוסף אמנות. למעלה משמאל: צור בביתו.